

ОПТИМІСТИЧНИЙ РЕКВІЄМ

Володимир ЯРОШЕНКО

Вже стало доброю традицією 26 квітня відтворювати в пам'яті народній події тієї чорної весни 1986 року, коли весь світ здригнувся від жахливої звістки про вибух 4-го реактора Чорнобильської атомної електростанції. Ось і цьогоріч у Чорнобилі зібралися представники Всеукраїнської громадської організації "Афганці Чорнобиля", а також їхні гості з Росії та Білорусі, щоб переконатися в тому, що їхній подвиг не забутий, а Зона живе напруженим трудовим життям, у котрому немає місця байдужості й недбальству

Програма урочистих заходів була короткою, але насиченою. Наприкінці дня 25 квітня учасники прибули комфортабельними автобусами до Чорнобиля. Нашвидку поспілкувалися – і знову в дорогу, цього разу з оглядом Зони відчуження. А потім усі зібралися біля меморіалу "Тим, хто врятував світ" – поклали до його підніжжя живі квіти, згадали бойових побратимів, сфотографувалися на згадку.

А вночі, коли на небі засвітилися рясні весняні зірки, над Чорнобилем полинули хвилюючі звуки музики. У виступах артистів, які показали ветеранам свою майстерність, був не тільки характерний для таких заходів смуток, а й оптимізм, властивий усім тим, кого називають ліквідаторами. Життя продовжується!

Зворушливою була поминальна панahiда в Свято-Іллінській церкві. Тут кожен із присутніх мав нагоду заглибитися в свої думки, згадати загиблих і померлих, які чесно виконали заповідь

Христову: "Немає більшої любові за ту, якщо хто покладе свою душу за ближніх своїх". Нехай Господь милосердний і справедливий прийме їхні душі в своїй небесній оселі, а нам, живим, пошле сили, мудрості, терпіння і всякого благословення.

... Тихо стікає розтоплений віск зі свічок, але жодна його краплина на підлогу не падає. Так і жодне слово щирої молитви не губиться під високим склепінням старовинного храму. Многоголосся урочистого церковного співу перекликається зі словами тихої молитви, яку пошепки чи подумки вимовляють віруючі. Душа кожного тріпоче й піби шідймається над мирською суетою, наближаючись до святого фаворського саява. Відбувається велике дійство єднання людей між собою і з Богом.

Залишаючи пізно вночі Чорнобиль, учасники пам'ятного заходу несли в своїх серцях часточки дружнього тепла, яке зігріватиме їх до наступної зустрічі.